

گویند رفیقانم از عشق نپر هیزی
از عشق پر هیزم پس با که بی هیزم

وله

یامن از تو جفا بیاموزم
تاروم ان دعا بیاموزم
گر ز تویک دعا بیاموزم

وله

یا ترا من وفا بیا موزم
بکدامین دعات خواهیم یافت
نرد شوختی ز عالمی برم

دگر با کسان اشنای مکن
اگر عاشقی پارسائی مکن
وفا پیشه کن بیوفائی مکن
روایست زور از مائی مکن

وله

بیوشان رخ و دلربائی مکن
چو معشوق رند است و می میخورد
وفا حسن خوبان زیادت کند
بسو پنجه هجر با چون منی

که هجر تابع بود جای گوهر و مر جان

وله

جفای تلغخ تو گوهر کند مرا ای جان

ای سایه معشوق را معشوق خود پنداشته

وله

سخنم مت و دلم مت و خیالات تو میست
همه بر یکدیگر افزاده و در هم نگیرند

اللغات بالاعراب الثالث

نقل از دیک سفیده کهنه سال

الغمر بالفتح آب بسیار وبالكسر کهنه وبالضم مرد کم حیله و قدح
کوچک الحجر بالفتح دامن پیراهن وبالكسر نغل و مادیان و حرام و دیار شمود
وبالضم نام مردی المحرق بالفتح صحرایی بی پایان وبالكسر مردکریه و خرف
وبالضم جهل و حماقت و حلقه سیمهین السلام بالفتح درود و بی عیب و درخت
بزرگ وبالكسر یکپاره سنگ وبالضم پشت پنجه الکلام بالفتح سخن وبالكسر

جراحت وبالضم زمين سخت ونگ سخت **السهام** بالفتح سختي گرما وبالكسر
تير انداختن وبالضم گياده که در بابان بود و گرمای تابستان ورنجی که شتر را باشد
الكلا بالفتح گيادي که گوسفه خورد وبالكسر نگاهداشت و بالضم کرد ها
اللمه بالفتح ستارة بامداد و آنجه حادث شود ازديوانگی و ترس وغيره وبالكسر
موئي سر تادوش وبالضم گرمه مردم المتمه بالفتح آنجه شتر بدھان استاند و
بالكسر کوهان شتر وبالضم آنجه بچاره بروند **الوقر** بالفتح گرانی گوش و
بالكسر خوار وبالضم . . . **الطفل** بالفتح نان فطیر وبالكسر کودک وبالضم
آب تیره و طعام گردیده المسك بالفتح پوست وبالكسر مشک وبالضم آنجه معدہ از
طعام باز دارد وباقی جان **الوقاقي** بالفتح زمين گشاده وبالكسر آنجه اب درو
گذارند از جويها وبالضم نان تك السك بالفتح باد و باران که بش بش بش ايده وبالكسر
بابان وبالضم گذاشته **العرف** بالفتح باد خوش و بخور وبالكسر صبر وبالضم
نيکي و بلا و پس و عادت **الطلا** بالفتح بجه اهو وبالكسر شراب غلبيظ وبالضم
جمع الطايه والطليه نگردن المرشا بالفتح اهو وبالكسر دامن دراز وبالضم طبلها
الصل بالفتح او از دهن و دوچيزی که مریکدیگر زندو بالكسر از دها و ماري زرد
که در ميان ریگ باشد وبالضم آنجه طعم او بگردد از طعام و شراب **القسط** بالفتح
جوز و خام وبالكسر بخورد و بالضم چوري که بد و بخور کند **الجمام** بالفتح جمام
شدن اسب وبالكسر جمع جمة گردد امدن اب وبالضم اى که پر نباشد **الحلم** بالفتح
تباش شدن اديم وبالكسر بردباری وبالضم خواب دیدن **الشرب** بالفتح گرد امدن
چيزى رسرب اب و کتان نيك وبالكسر جاي اب وبالضم شراب خوردن
الجيور بالفتح کشتيها وبالكسر همساينگي وبالضم والهمزة بانگ **الشكل** بالفتح
مانند وبالكسر چاپلوسى کردن و فاز کردن وبالضم شكلها **الدعوه** بالفتح ندا
کردن در جنگ و دعا کردن و ميمان کردن وبالكسر دروغ گفتن وبالضم خواندن

مردم را الصره بالفتح گروهی از مردم وبالكسر باد سرد وبالضم همیان از
 السقط بالفتح برف و بالكسر ان کودک که از شکم بیفتد وبالضم روشنائی
 اتش الحرة بالفتح زمینی که درو سنگ سیاه باشد وبالكسر لشکی سخت و
 بالضم نز ازاد و گلی که درو ریگ نباشد الطرف بالفتح چشم وبالكسر گوهری
 وبالضم چوب که از جهه آبله بخور کند الخله بالفتح حاجت وبالكسر دوستی
 وبطانه نیام شمشیر وبالضم دوستی و برادری کردن با کسی و گیاه خوش الملة
 بالفتح خاکستر گرم و خالک گرم وبالكسر کش وبالضم حوضی که در او شیره خور ما
 گیرند السمع بالفتح شنواری وبالكسر چه گرگ از کفتار وبالضم پرواوه جران
 الملاء بالفتح گروهی از مردم وبالكسر آبد انها وبالضم چادرهای دولخت الحروم بالفتح
 جای گذشتن بر دریا وبالكسر اواز و تن وبالضم دین و دیانت الحب بالفتح دانه
 وبالكسر دوست وبالضم دوستی بغايت و خم الرق بالفتح پوستی که بر وی
 چیزی نوبند وبالكسر ملت وبالضم زمین نرم الخف بالفتح اسبی که سفیدی
 وی بالونی دیگر امیخته بود وبالكسر سکبار وبالضم موذد ولب شتر العمره بالفتح
 عمارت و منزهها وبالكسر دراز عمرها وبالضم عمارت زمینها و نوعی از حجج
 الصبا بالفتح بادجهنده از جانب مشرق وبالكسر کودکی کردن وبالضم کیه البیبل
 بالفتح اندیشه وبالكسر ریگ باخاک امیخته وبالضم مرغ خوش اواز معروف
 السهلاق بالفتح ابری باران وبالكسر باران پیوسته و بالضم جهی
 المرة بالفتح وقتها وبالكسر زور وعلتی که در سیله باشد از بلغم وبالضم بر ده حتى
 که تلغی باشد المدة بالفتح هر چه کلامی یا حرفي بدرو دراز کشند وبالكسر زیم
 جراحات وبالضم هنگام و زمان وغایت الحط بالفتح انجه بر کشند بر زمین و
 بالكسر ملت از زمین وبالضم فرود امدن و خصیت النطه بالفتح حرب وبالكسر
 پاره از چیزی وبالضم نوعی از خرما العرض بالفتح بهلو وبالكسر اب ون و

بالضم كوه و میان العرا بالفتح بیابان وبالكسر ایچه در دریا باشد از کوه و گل که اشتی را بشکند وبالضم نیکوئی کردن الکبر بالفتح جامه که در میان ان پنه بود یا چیز دیگر وبالكسر خودینی خودستائی کردن وبالضم ایچه تن او بزرگ بود **الطرق** بالفتح ایچه بکوئند و اب تیره وبالكسر دنبه ویه وبالضم راه ها العقد بالفتح نکاح و حساب و عهد وبالكسر گردن بند وبالضم اسب الکبر بالفتح والحر کارت طبل که در حرب زندگی کنوع دار و ثیست وبالكسر بزرگی وبالضم عجایبه است بالفتح روز شنبه وبالكسر نعین یمانی دباغت کرده وبالضم گیاهی که همنگ خطامی باشد الرمه بالفتح تنگ و بالكسر استخوان پوسیده وبالضم پایان چیزی ورسن کهنه القله بالفتح حمله وبالكسر درویشی وبالضم جاهای بلند و تل **القرا** بالفتح پشت شتر وبالكسر طعامی که از بهن مهمان سازند وبالضم دیه ها الجلة بالفتح چیزی که آن چیزین اکشایند وبالكسر قبیله و نام شهری از عرب وبالضم جامه های تقیس پوشیدنی **الصرم** بالفتح کله اسب و چرم وبالكسر خانه ها در بادیه وبالضم ریگ که در شکم پیزی درست **الصرف** بالفتح بیع زر و سیم و گردش زمانه و عراهه وبالكسر پاک و خالص وبالضم سنگ که در زمین هند آن را می پرستند **الحرف** بالفتح ایچه بروند بدست وجایگاهی در زمین حجاز وبالكسر کوه اسب وبالضم کناره های جاهای و ایجا که سبل بر کند **اللجم** بالفتح بدیگری دشنام دادن وبالكسر زیها و پوست وبالضم زیشها و جوانب سر که ریش برو آید **القوی** بالفتح شهر خراب وبالكسر توائی نن وبالضم نفس **الجلد** بالفتح پدر پدر و پدر مادر و خدا را یاد کردن بیز رگی وبالكسر جد نمودن در کارها وبالضم قبه برس رچاه وجاد **التعبر** بالفتح دانشمند وبالكسر مداد و برد یمانی وبالضم مرغی که انرا چراغ خواهد **الحق** بالفتح راستی و درستی وبالكسر شتر سه ساله وبالضم جمع حقه و ایچه در در پرورند تمر و چزینها **الطلق** بالفتح درد زه وبالكسر چیزی که کسی را

دران ابازی نباشد و حلال و مالضم روشنائی ماه الاشر بالفتح ناحدثه‌ی سوراخ
دندان وبالكسر مردبسیار دروغ گو وبالضم بوی دهن السحر بالفتح میان صلب و
حلق وبالكسر جادوئی وبالضم کوه ورود الحباب بالفتح موج دریا وبالكسر بالنك
اب وبالضم مار الجنہ بالفتح بستان وبالكسر پری وبالضم سپ وزن القطر بالفتح
باران وبالكسر مس گداخته وبالضم گروه شتران رونده بقطار وکنار و عود
الخلف بالفتح پس و فرزند و سخن وبالكسر پستان وبالضم دروغ وعده الورد
بالفتح گل واسب گلگون وبالكسر جایگاه سرای وبالضم اسبی که حاضر باشد
درجنگ درروز تنگ وابدادن شتر وروز رستخیز الغل بالفتح ایچه بذر دند
از قسمت وبالكسر کینه وبالضم جماعتی که دربند کشیده باشد الامة بالفتح جراحتی
که بدما غرسد وبالكسر نعمت وابادان وبالضم امام وقت و دین و جماعت القلب
بالفتح دل وبالكسر مرغی باشد تیره رنگ مانند گنجشک وبالضم دست او زنجن
الکری بالفتح خواب دیدن وبالكسر چارپا وبالضم کراها الیه بالفتح جمع
اللهات واللهات ملازمه وبالكسر ستاره، وبالضم عطا و سیم منه بالفتح مازی زرد
که بررا آید وحاقه شود اورا بردارند و هلاک کند وبالكسر معروف واعلام وای
قدس القلمی بالفتح بند عمامه وبالكسر غض وبالضم چوبی باشد که کودکان بدان
بازی کنند الزجاج بالفتح قرقل وبالكسر جمع زرج والزرج آهن بن نیز و بالضم
آبگینه الصفر بالفتح کرمی باشد درشکم وبالكسر خالی از شان و بالنتیه مس
المحلی بالفتح روشنی وبالكسر سرمه وبالضم کارهای بزرگ الظلم بالفتح اب
خوش درین دندان وبالكسر جمع ظلم والظلم شتر مرغ نر وبالضم بیدادی کردن
و الله اعلم بالصواب